Prenosi se od Numana b. Bešira, radijallahu anhuma, da je rekao: „Jednom prilikom je Abdullah b. Revaha pao u nesvijest, pa je njegova sestra počela plakati i govoriti: 'O oslonče moj, o ovaj, o onaj', nabrajajući njegove vrline, pa je on, kad se osvijestio, rekao: „Nisi ništa rekla, a da meni nije rečeno: 'Jesi li ti doista takav!?'“

Prenosi se od Numana b. Bešira, radijallahu anhuma, da je rekao: „Jednom prilikom je Abdullah b. Revaha pao u nesvijest, pa je njegova sestra počela plakati i govoriti: 'O oslonče moj, o ovaj, o onaj', nabrajajući njegove vrline, pa je on, kad se osvijestio, rekao: „Nisi ništa rekla, a da meni nije rečeno: 'Jesi li ti takav!?'“

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

En-Numan b. Bešir, radijallahu anhuma, nas obavještava da je Abdullah b. Revaha, radijallahu anhu, jednom prilikom zbog jačine bolesti pao u nesvjest, pa kada ga je u takvom stanju njegova sestra, radijallahu anha, vidjela pomislila je da je mrtav, i počela je plakati govoreći "O oslonče naš, o planino naša", odnoso da joj je on bio kao planina u kojoj su nalazili utočište pri nedaćama. Na taj način je spominjala njegovu dobrotu i vrijednost, kao što je to bio običaj Arapa u predislamskom periodu. Pošto se on osvijestio, obavijestio ju je o onome što mu se, dok je bio bez svijesti, dogodilo, a to je da je bio upitan: "Da li si ti zaista utočiste i planina u kojoj traže zaštitu, da li si ti zaista onakav kakvim te opisuju?" Bio je pitan u vezi sa svime što je ona nabrajala. Sve to vodi u pretjerivanje, pa je na taj način i upozoreno na to djelo. Prenosi se da kada je preselio na ahiret, njegova sestra nije za njim žalila na ovakav način.

http://sunnah.global/hadeeth/bs/show/8927